Nr 2018

av fru Sundberg
med anledning av propositionen 1975:45 om riktlinjer för arbetsmarknadsutbildningen.

Enligt uppgifter från SCB har antalet personer i arbetsmarknadsutbildning som påbörjat kurser inom det reguljära utbildningssystemet 1968–1972 varit omkring 20 000 per år. Ca 2/3 av dessa torde också fullfölja utbildningen. Åtskilliga studerar inom den kommunala vuxenutbildningen tillsammans med elever utan arbetsmarknadsstöd för sin utbildning. I propositionen 1975:45 föreslås ett nytt system för utbildningsbidrag för elever inom arbetsmarknadsutbildningen, syftande till väsentligt bättre förmåner än de nu gällande.

Redan nu upplever många elever utan arbetsmarknadsstöd för sin utbildning en stor orättvisa när det gäller det ekonomiska stödet för studierna. Det statliga studiestödet för studier vid kommunal vuxenutbildning utgörs till största delen av återbetalningspliktiga medel, medan elever vid samma utbildningsenhet men i arbetsmarknadsutbildning har helt andra ekonomiska förmåner. Ofta är det avgörande för stödformen, huruvida den studerande anmält sig som arbetssökande eller inte innan studierna påbörjades.

Särskilt hårt upplevs orättvisorna när det gäller kostnader för läromedel. Eleverna i den vanliga kommunala grundskolan och i gymnasieskolan får fria läromedel genom kommunens försorg. Dessa läromedel inköps av kommunen till starkt rabatterat pris. För eleverna i den kommunala vuxenutbildningen står sällan den möjligheten öppen, utan eleverna måste köpa läromedlen till ordinarie pris i bokhandeln för sina återbetalningspliktiga studiemedel. Eleverna i arbetsmarknadsutbildningen kan däremot utan kostnad för dem själva rekvirera läromedlen i bokhandeln, och räkningen betalas av AMS.

Den förbättring av stödet för arbetsmarknadsutbildning som nu föreslås i propositionen 1975:45 kommer att ytterligare starkt betona orättvisorna mellan de båda grupperna studerande. Arbetsmarknadsutbildningsstödet får dessutom nu en utformning som gör att det beräknas ersätta inkomstbortfallet. En förvärvsarbetande, som studerar på fritid, måste givetvis själv betala sina läromedel. Detsamma gäller för dem som studerar med statligt utbildningsstöd. Det måste alltså vara rimligt att studerande med arbetsmarknadsutbildningsstöd, som studerar inom det reguljära utbildningsväsendet, likställs med övriga studerande i vad gäller kostnaderna för läromedel. Skulle även i fortsättningen läromedlen fritt kunna rekvireras, ökas stödet för arbetsmarknadsutbildning avsevärt utöver vad som kan ha varit

meningen vid beräkningen av stödets utformning.

Med stöd av det ovan anförda hemställs

att riksdagen hos regeringen begär bestämmelser, syftande till att elever i arbetsmarknadsutbildning, som studerar vid det reguljära utbildningsväsendet, likställs med övriga elever i vad gäller utgifter för läromedel.

Stockholm den 7 april 1975

INGRID SUNDBERG (m)